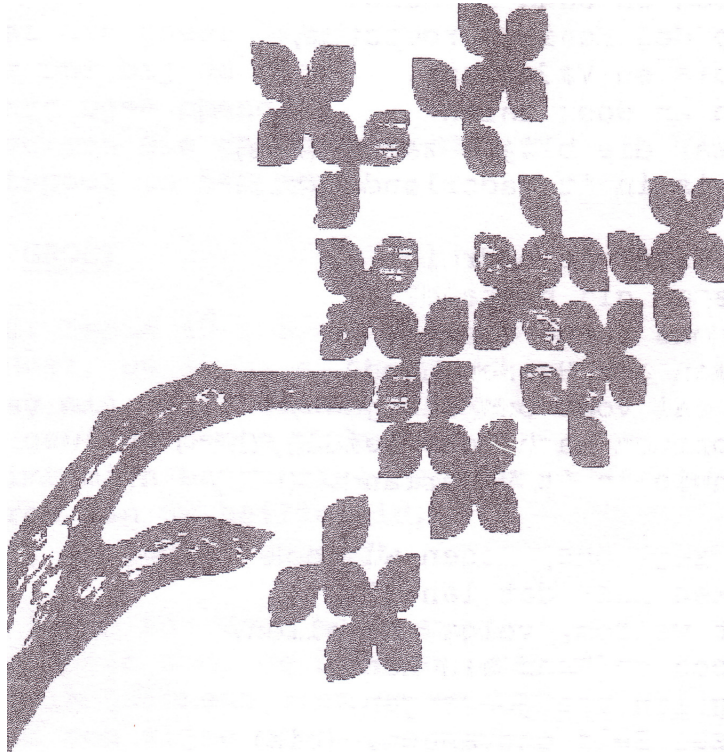

Laatste zondag kerkelijk jaar

'Doch wij willen u niet onkundig laten, broeders en zusters, wat betreft hen die ontslapen, opdat gij niet bedroefd zijt, zoals de andere mensen, die geen hoop hebben.' (1 Thess. 4 : 13)

Liturgie voor de laatste zondag van het kerkelijk jaar op zondag 25 november 2018 in de Goede Herderkerk te Epe.
Tijdens deze dienst worden de gemeenteleden herdacht die in het afgelopen kerkelijk jaar overleden zijn.
VOORGANGERS: ds. E. Kolkert en ds. B. Lampen
ORGANIST: dhr. Jaap Pijl
OUDERLING van DIENST: Nely Kroes

Welkomstwoord, mededelingen en stil gebed

Samenzang: Psalm 103 : 1 en 5

Zegen, mijn ziel, de grote naam des Heren,
laat al wat binnen in mij is Hem eren,
vergeet niet hoe zijn liefde u heeft geleid,
gedenk zijn goedheid, die u wil vergeven,
die u geneest, die uit het graf uw leven
verlost en kroont met goedertierenheid.

Zoals een vader liefdevol zijn armen
slaat om zijn kind, omringt ons met erbarmen
God onze Vader, want wij zijn van Hem.
Hij die ons zelf uit aarde heeft genomen,
Hij weet, dat wij, uit stof aan 't licht gekomen,
slechts leven op de adem van zijn stem.

Votum en Groet

Samenzang: Lied 755 : 1 en 2

Toch overwint eens de genade,
en maakt een einde aan de nacht.
Dan onderwerpt de Heer het kwade,
dan is de strijd des doods volbracht.
De wereld treedt in 's Vaders licht,
verheerlijkt voor zijn aangezicht.

O welk een vreugde zal het wezen,
als Hem elk volk is toegedaan.
Uit aarde en hemel opgerezen,
vangt dan het nieuwe loflied aan,
als ieder voor de Heer zich buigt
en aller stem Gods lof getuigt.

Geloofsbelijdenis

Samenzang: Lied 351 ; 1 en 2 (*Hemelhoog*)

Eén naam is onze hope,
één grond heeft Christus' Kerk,
zij rust in ene dode,
en is zijn scheppingswerk.
Om haar als bruid te werven,
kwam Hij ten hemel af.
Hij was 't, die door zijn sterven
aan haar het leven gaf.

Vergaard uit alle streken
in heel de wereld één,
werd dit haar zalig teken,
dat allen is gemeen.
Eén bede vouwt de handen,
één zegen breekt het brood,
één vuurbaak staat te branden
in 't duister van de dood.

Gebed om de opening van Gods Woord en de verlichting met de
Heilige Geest

Kinderlied: Lied 80 : 1, 2, 4, 6 (*Kinderliedbundel*)

Nu gaan de bloemen nog dood, nu gaat de zon nog onder.
En geen mens kan zonder water en zonder brood.

Refrein: Stil maar wacht maar alles wordt nieuw,
de hemel en de aarde.
Stil maar wacht maar alles wordt nieuw,
de hemel en de aarde.

Nu ben je soms nog alleen, nu moet je soms nog huilen.
En als je weg wilt schuilen, kun je haast nergens heen. Refrein:

Daar is geen zon en geen maan. Daar zal God ons verlichten.
Daar zullen alle gezichten vol van zijn heerlijkheid staan. Refrein:

Zing voor de eeuwige dag. Zing voor zijn komst en zeg "amen".
Zing voor de Heer die ons samen daar al van eeuwigheid zag.
Refrein:

Schriftezing: 1 Thessalonicenzen 4 : 13 – 18 (*NBG-1951*)

De komst des Heren

Doch wij willen u niet onkundig laten, broeders, wat betreft hen, die ontslapen, opdat gij niet bedroefd zijt, zoals de andere (mensen), die geen hoop hebben. Want indien wij geloven, dat Jezus gestorven en opgestaan is, zal God ook zó hen, die ontslapen zijn, door Jezus wederbrengen met Hem. Want dit zeggen wij u met een woord des Heren: wij, levenden, die achterblijven tot de komst des Heren, zullen in geen geval de ontslapenen voorgaan, want de Here zelf zal op een teken, bij het roepen van een aartsengel en bij het geklank ener bazuin Gods, nederdalen van de hemel, en zij, die in Christus gestorven zijn, zullen het eerst opstaan; daarna zullen wij, levenden, die achterbleven, samen met hen op de wolken in een oogwenk weggevoerd worden, de Here tegemoet in de lucht, en zó zullen wij altijd met de Here wezen. Vermaant elkander dus met deze woorden.

Samenzang: Lied 467 (*Hemelhoog*)

Veilig in Jezus' armen, veilig aan Jezus' hart,
Daar, in zijn teêr erbarmen, daar rust mijn ziel van smart.
Hoor, 't is het lied der eng'len, zingend van liefd' en vreê,
ruisend uit 's hemels zalen, over de glazen zee,
Veilig in Jezus' armen, veilig aan Jezus' hart,
Daar, in zijn teêr erbarmen, daar rust mijn ziel van smart.

Veilig in Jezus' armen, vrij bij mijn Heer en Borg;
vrij van 't gewoel der wereld, vrij van verdriet en zorg.
Vrij van de vrees en twijfel, vrij van der zonden macht,
nog slechts een weinig lijden, nog slechts een korte nacht.
Veilig in Jezus' armen, vrij bij mijn Heer en Borg;
vrij van 't gewoel der wereld, vrij van verdriet en zorg.

Jezus, mijn dierb're toevlucht, Jezus, Gij stierf voor mij;
dat op die rots der eeuwen, eeuwig mijn hope zij!
Heer, laat mij lijdzaam wachten, totdat het duister vliedt,
En 't oog aan gindse kusten, uw hiellicht gloren ziet.
Jezus, mijn dierb're toevlucht, Jezus, Gij stierf voor mij;
dat op die rots der eeuwen, eeuwig mijn hope zij!

Verkondiging

Meditatief orgelspel

We luisteren naar een gedicht voorgedragen door de ouderling van
dienst

Samenzang: Lied 766

Ik zag een nieuwe hemel zich verheffen,
een nieuwe aarde ontstond
om het geheim des levens te beseffen,
niet meer in zee gegrond.
Ik zag een stad verblindend naderkomen,
een middelpunt van feest,
Jeruzalem, zoals het in Gods dromen
vanouds moet zijn geweest.

Jeruzalem is als een bruid getreden
voor God in wit en goud
en in haar heldere ogen staat een vrede,
door niemand ooit aanschouwd.
Een stem roept in het rond: nu gaat beginnen
de koninklijke tijd,
de koning zal de koningin beminnen
die Hem is toegewijd.

De koning die zijn troon heeft in den hoge,
houdt bij de mensen hof
en alle tranen zal Hij van hun ogen
afwissen tot zijn lof.
Er zal geen rouw, er zal geen dood meer wezen,
nergens verdriet meer zijn,
de eerste dingen werden uitgewezen,
voorbij ging alle pijn.

Als inleiding op de herdenking van onze overleden zusters en broeders
lezen we: 2 Cor. 4 : 16 – 5 : 5 (NBG-1951)

Goede moed, ook bij het sterven

Daarom verliezen wij de moed niet, maar al vervalt ook onze uiterlijke
mens, nochtans wordt de innerlijke van dag tot dag vernieuwd. Want
de lichte last der verdrukking van een ogenblik bewerkt voor ons een
alles verre te boven gaand eeuwig gewicht van heerlijkheid, daar wij
niet zien op het zichtbare, maar op het onzichtbare; want het
zichtbare is tijdelijk, maar het onzichtbare is eeuwig.
Want wij weten, dat, indien de aardse tent, waarin wij wonen, wordt
afgebroken, wij een gebouw van God hebben, in de hemelen, niet
met handen gemaakt, een eeuwig huis. Want hierom zuchten wij: wij
haken ernaar met onze woonstede uit de hemel overkleed te worden,
als wij maar bekleed, en niet naakt, zullen bevonden worden. Want
wij, die nog in een tent wonen, zuchten bezwaard, omdat wij niet
ontkleed, doch overkleed willen worden, opdat het sterfelijke door het
leven worde verslonden. God is het, die ons juist dáartoe bereid heeft
en die ons de Geest tot onderpand gegeven heeft.

Samenzang: Lied 730 : 1

Heer, herinner u de namen
van hen die gestorven zijn,
en vergeet niet, dat zij kwamen
langs de straten van de pijn,
langs de wegen van het lijden,
door het woud der eenzaamheid,
naar het dag en nacht verbeide
vaderhuis, hun toebereid.

We noemen de namen waarna een moment van stilte volgt:

30 november 2017	Roelof Marinus de Weerd	79 jaar
30 december 2017	Geertruida Berkhof- Kwast	84 jaar
18 januari 2018	Gijsbert Kuijpers	65 jaar
19 januari 2018	Christina Greta van Putten-Holvast	71 jaar
12 februari 2018	Hendrika Dirkje van Eek-Leurink	83 jaar
14 februari 2018	Maria Hermina Frentz-Beumer	101 jaar
17 maart 2018	Johanna Nijkamp-Vosselman	88 jaar
25 maart 2018	Marrigje van Mossel-van Essen	73 jaar
3 april 2018	Hendrikus Lambertus Hinkamp	94 jaar
12 april 2018	Elisabeth Leentje Dros	85 jaar
2 mei 2018	Lukas Hendrik Bouwman	70 jaar
4 mei 2018	Albertha Johanna Prijs-Groeneveld	84 jaar
25 mei 2018	Woltera Jacomina de Weerd-Vos	79 jaar
1 juni 2018	Janna Beekman-Tessemaker	75 jaar
24 juli 2018	Everdina Petronella Endendijk-Veldhuis	82 jaar
30 augustus 2018	Derk Zwier Maat	78 jaar
23 oktober 2018	Geertruida Johanna Smienk-Rouwenhorst	76 jaar
6 november 2018	Hendrikje van Lohuizen	92 jaar

Samenzang: Lied 727 : 1, 2, 7

Voor alle heiligen in de heerlijkheid
die U beleden in hun aardse strijd,
zij uw naam lof, o Jezus, te allen tijd!
Halleluja, halleluja!

Gij waart hun rots, hun burg en al hun macht;
Gij, Heer, hun loods en licht in storm en nacht;
Gij hebt uw pelgrims veilig thuisgebracht.
Halleluja, halleluja!

Rood is de avond als het zonlicht daalt;
ook in de dood hebt Gij hun lot bepaald,
God die de moede strijders binnenhaalt.
Halleluja, Halleluja!

Dankgebed en voorbede, stil gebed en we besluiten met het Onze Vader

Inzameling der gaven

Slotlied: Gezang 231 : 1, 3, 4 (LvdK)(staande)

Wij knielen voor uw zetel neer,
wij, Heer, en al uw leden,
en eren U als onze Heer
met liedren en gebeden.
Dat alle macht, hoe hoog, hoe groot,
voor U, o Godsgetuige,
o Eerstgeboren' uit de dood
zich diep eerbiedig buige!

U, die als Heer der heerlijkheid
verrees tot heil der volken,
verwachten wij in majesteit
eens weder op de wolken.
Hij komt, elks oog zal Hem dan zien,
ook die Hem heeft doorsteken!
Elk zal Hem juichend hulde biën
of om ontferming smeken.

Hoe ras of traag de tijd verdwijnt,
die dag zal zeker komen.
Het licht, dat aan de kim verschijnt,
wordt reeds van ver vernomen.
Ja, halleluja, ja Hij komt!
Juicht, mensen, engelen, samen.
Juicht met een vreugd, die 't al verstormt,
juicht allen! Amen, amen!

Zegen

Na deze eredienst, is er gelegenheid voor de nabestaanden koffie te drinken in een zaaltje van onze kerk. Enkele leden van de kerkenraad en de predikanten zullen hierbij aanwezig zijn.

* * * * *